

S E R I E S

Capitum Practicarum Resolutionum.

CAPUT I.	OTA civilis Castellanae Reipublicæ potestas, & jurisdictio qua ratione penes ipsum Regem sit.	pag. 1	& authoritate.	126
II.	Jurisdictio alicujus castri à Principe concessa, an in novos incolas, & in ejusdem oppidi augmentatione exerceri possit?	25	X XI. De fide instrumentorum, quæ exempla dicuntur.	131
III.	Quanam ratione sit intelligenda donationis, concessionis, aut venditionis dispositio ad mensuræ modum concepta.	29	X XII. De fide, & authoritate privatæ scripturæ.	136
IV.	De summa Regis jurisdictione, quam Majoriam dicimus, quamque regio nomine suprema exercent Auditoria.	33	X III. Novata appellatione pendente qualiter revocentur.	143
V.	De jure, ac privilegio revocandi dominum.	43	X XIV. De attentatorum revocatione iterum.	151
VI.	De his, qui pro jure exigendo possunt alios ad Curiam Regis vocare quoad primam causarum cognitionem.	47	X V. Nullitatis objectio quando immediat sententiarum conformium, vel revisionis exequutionem.	155
VII.	De vidua privilegium habente tradendi, & vocandi reum ad Curiam Principis, quando eo uti possit.	51	X VI. De recusatione judicium, præcipue eorum, qui assident Regiis prætoriis.	159
VIII.	Clericus hæres laici an possit ad sæculare tribunal pro hæreditatis rebus, & juribus vocari?	58	X VII. De expensis, & earum condemnatione.	165
IX.	De causarum avocatione, & earum retentione, quæ ad Curiam quandoque fit.	63	X VIII. De his rebus, quæ in dotem dantur æstimatae.	170
X.	De mandatis regiis ad exequutionem literarum, quæ requisitoriae dicuntur.	69	X IX. De creditore privilegium habente, an possit avocare pecuniam alii solutam, & ab eo consumptam.	178
XI.	De eisdem literis, præsertim quoad criminum punitionem.	76	X X. De remissione mercedis colono facienda propter sterilitatem.	181
XII.	De petitione hæreditatis.	84	X XI. De jurisdictione sæculari in clericos primæ tonsuræ.	185
XIII.	De tertiiis oppositoribus, & qui pro suo interesse comparent.	88	X XII. Rursus de eadem jurisdictione in eos clericos non conjugatos.	191
XIV.	De eisdem oppositoribus.	95	X XIII. De jurisdictione laïca quoad clericos.	196
XV.	De appellante à sententia inter alios lata.	98	X XIV. Forum sæculare an possit à laïcis declinari quoad delictorum punitionem?	200
XVI.	De tertio impediente exequutionem sententiæ latæ inter alios.	105	X XV. De negotiis, ac rebus ecclesiasticis, quæ solent apud regia præatoria examinari.	203
XVII.	De interdicto <i>Interim</i> vocato.	109	X XVI. De jurepatronatus laïcorum, & quantum differat ab Ecclesiastico quoad derogationem.	208
XVIII.	De testibus aliqua notabilia ad praxim.	113	X XVII. De pascuis, & jure pascendi.	217
XIX.	De instrumentorum fide.	119	X XVIII. Quo ordine admittantur agnati, & vocati ad successionem majoratus, vel fideicommissi familiæ relicti.	223
XX.	De publici instrumenti solemnitate,	237	X XIX. Jus implendæ conditionis an ex contractibus ad hæredes transmittatur.	231

D. D. DIDACUS
COVARRUVIAS,
SEGOBIENSIS EPISCOPUS,
ENUCLEATUS, ET AUCTUS,
PRACTICIS IN QUÆSTIONIBUS,
PER D. DIDACUM YBAÑEZ A FARIA,
JC. GADITANUM.

*Addita ad Caput I. Practicarum
Questionum.*

S U M M A R I U M.

- 1 Romani quando Hispaniam, & qua occasione
 ingressi: expellunt Carthaginenses, ac Imperio
 totam subjiciunt.
 2 Gothi, Alani, Vandali, ac Suevi ubi suas
 originarias sedes habuerint, & quando Italianum,
 Galliam, atque Hispaniam adierint, & num. 3.
 4 Radagaisus Ostrogothorum Rex per Romanorum
 exercitum devictus, ac interfactus.
 5 Alarico Hispanias concedit Honoriū: ille Romam
 vi expugnat.
 6 Regum Gothorum Hispania, catalogus ab Athaul-
 pho ad Rodericum, usque ad n. 41.
 42 Gothorum imperium in Hispania quandiu con-
 tituit.
 43 Regum Hispania series à Pelágio ad Catholicum
 Ferdinandum V. quas uxores duxerint, quot
 liberos procreaverint, quandiu Regno potiti
 sunt, & qua memorata digna intra Hispanias
 patraverint, usque ad n. 88.
 89 De Castella excellentiis, & antiquis limitibus,
 ac de urbe Castulone, & num. seq.
 92 Temporalis jurisdictio, supremaque politica potes-
 tas definitur, & penes quem existat jure na-
 turæ, & n. 93.
 94 Res publica an per plures, vel per unicum Prin-
 cipem debeat, & oporteat gubernari? & num.
 97. & 104.
 95 Homo præ cunctis animalibus societatem appetit,
 & quare, & n. 96.

D. de Faria Covar. Encl.

106 Nec Princeps, nec Res publica libera potest sub-
 ditum à sua suprema eximere.
 107 An Sede Apostolica vacante, suprema spiritu-
 lis potestas in Ecclesia residet?
 108 Populus Romanus quandiu libertate potitus, &
 qnandiu Regibus subjectus.
 109 Populus Romanus quomodo in Imperatorem su-
 premam transfluerit potestatem, & num. 111.
 110 Non licet Reipublicæ ob ineptitudinem, aut ty-
 ranicum gubernandi stylum, legitimum ejec-
 tere Principem.
 113 Populus Romanus num potuerit leges condere
 sub Romulo, ac successoribus Regibus?
 114 De divisione Populi Romani per Reges facta,
 & de tribubus, atque comitiis, & num 115.
 116 De lege regia, & de Augusto Cesare notantur
 aliqua, & num. seqq.
 123 Eleccio Imperatoris per quos Principes fiat, &
 quando eis eligendi facultas concessa.
 124 Consules Romani qua forma creabantur.
 125 Principatus, supremaque politica potestas à quo
 cœperit.
 126 Reges Hispanie quo jure ante, & post Pela-
 gium succedant, & n. 135. & 136.
 127 Qualis modus succedendi in regno magis popu-
 lis expediat.
 128 De tripli regiminis publici differentia.
 129 Monarchiam quis primus post diluvium insi-
 tuerit, & quo tempore.